

Şubat Ayazları

— redfer · 13 Mayıs 2020

(Ricam -şiiri müzikle beraber okuyun)

her şey değişmiş, her şey eskimiş
zamanın olmadığı zamansızlıkta
öte başlangıcın kıyısında köşesinde
karanlıklar ülkesinde bekle
kristal buzlar dökülsün kıvrımlarından
yörüngelerinde yüzün parlak gök cisimleri
zihindeki eliflerde bekle
bir lam
bir mim

bekle
birkaç fırtınalı bahar daha geçsin
bir filin kuvvesini içine çeken harlı nefeslerde
yitik çiçekler dökülsün fevt edilmiş vakitlerden
bir parça hazan uğruna
bir o kadar çok zaman geçsin sabahın üzerinden
kim seferden dönen
yalnız kim
giden kim

kanatları kırık kuşların çığlıklarında gizlensin gök rengi
toprağın soluğu hasret koksun soludukça
yaza dönsün diye kış
kışa dönsün diye yaz
gökten inip yataklarına dönen suları
yerle gök arasında bekle
akıp gitsin
mevsim
mevsim

*

ölüm bir o kadar daha çok yakışsın ona

zaman muhayyilesine düşün resmi
çiçek açmış erik ağacının altında bekle
rüzgarda şafağı
kırmızı perçemlerin içindeki gizi
semada çakılı duran yıldızları
ayın evrelerini bekle
sonsuzluk sırrında
kün
fe
yekun

siyah zirvelerden aşağılara fırlatılsın ışık
yer soğuk ,soğuk çehre
zifiri gök
karartılmış gece
şubat ayazları yesin kış akşamları
soğuk ezgilerinde kentin
insan yüzlü heyulaları bekle
cezim
cezim

*

yansın kumsalları lacivert yalnızlığın
matem sessizliği hep başka evlerde
bir düşün, senelerce evveline hayal kurmayı bekle
tarumar olsun gönül zembereği
putperest şehri yerle bir eden zemheri
bir firak yağmurundan sıırıslıklam
puslanmış saatlerde
gül koparılsın dikenden demet demet
mavi
yeşil

yükselsin arşa ahu zar
yüreğin isyanına kefil
kana batsın güneş
kopsun tufan
göklerden ayrılsın arz

gölgenin çılgınca raks ettiği zambaklar ülkesinde
upuzun lal vakti
aydınlıksız o hayatı bekle
sonrası sükun

redfer